

vament del contingut habitual del vostre setmanari.

Que no ens volgueu fer cap mena de propaganda, potser encara ens fa favor; que no hi volgueu saber res, és solemne ximpleria, perquè la Piscina serà necessàriament del gust dels que la paguin, i mal podreu mai fiscalitzar-la ni controlar-la gaire si preferiu, com ara, guardar-vos les pessetes, potser per si un dia — com ha passat amb els cines — en nom del vostre catolicisme, penseu fer-nos la competència; però que digueu si hi fem pols, i si hi infectem a ningú, quan no podeu saber com sigui ni com serà, la Piscina, perquè no s'hi ha posat encara ni la primera pedra, això és simplement una pedanteria molt revoltant, per bé que molt pròpia de les vostres habituals normes.

Digueu-nos, doncs, si us plau, on l'erigim, aquest local de pols i d'infecció; i qui som, aquests paradoxals aimants de la higiene moral, que tenim semblant gosadia.

I ara, apreteu bé el clau, perquè per endavant ja us garantitzem que no hem de preocupar-nos més de vosaltres; com no sigui per portar-vos, si a mà ve, als tribunals de justícia, on ja alguna altra vegada heu teixit algun ridícol episodi de la vostra paradoxal història.

Us saludem cordialment.

Olot, 11 Juliol 1934.

Els vostres affms. s. s.

Per la «Piscina-Estadi: Olot»: Doctor Danés, Fidel Quera, Sever Mestres, Joan Mercader.

Havem tingut uns homes

per R. PLA I CORAL

La inconsciència d'un govern, atiat pel despit d'un sector polític català el qual, d'ara en avant, li serà impossible anomenar-se catalanista, ha volgut reemprendre novament l'equivocat criteri de governar a desgrat de Catalunya.

Ha correspost al lerroixisme, partit que encara que es digui republicà ve tarat per tots els vicis i xacres dels partits del vell règim, la tasca de ressucitar la fòbia anticatalana, que tan funesta resultà ésser per la monarquia i per la vida de tots els governs que se'n sentiren posseïts.

Però aquesta vegada el cop els ha fallat en absolut. L'actitud enèrgica de la Generalitat, sostinguda per la fermesa del poble català, disposats una i altre a no deixar-se arrabassar ni mica de la sobirania obtinguda, ha deixat perplexa la gent de Madrid, els quals deurien creure's que

tot es limitaria a uns quants escarafalls i a una retirada teatral dels parlamentaris catalans de les Corts espanyoles.

Però si en un dia es succeïen així les coses, ara els temps i sobretot els homes han canviat per complert. Avui, sortosament, el catalanisme no el representa la «Lliga», partit que per fer-lo desistir d'ènergies propòsits n'hi havia prou en oferir-li carteres de ministre o que un governador o un general possessin la mà damunt l'espatlla de les seves personalitats representatives. Avui, tenim uns homes d'un altre tremp a Catalunya, als quals és difícil de subornar o d'abatre'n llur energia.

El dia de la ratificació de la llei de Contractes de Conreus pel Parlament de Catalunya, la multitud estacionada davant del nostre Parlament vibrava en un esperit d'indomable intransigència. Mentre a dintre el saló es descapdellava la sessió històrica, el poble català congregat a la plaça d'armes era pres d'una nerviositat i d'una impaciència inanerrables. Quin serà l'acord del Parlament? Rectificarà la llei o es mantindrà ferm en ella? Veus ací el pensament únic, l'obsessió única d'aquells milers de catalans aplegats al Parc de la Ciutadella. De tant en tant el crit de *no afluixeu!* treia enfora la impaciència de totes aquelles multituds.

Què hauria passat si quan eixí al balcó Lluís Companys, en lloc de declarar que la llei havia estat votada novament en tota la seva integritat, sense treure'n ni una coma, hagués dit, per exemple, que per evitar mals majors o en espera de millors dies, el Parlament havia modificat la llei en un sentit o altre? No ho sabem, però si que podem assegurar que la decepció de Catalunya hauria estat fatal i que l'Autonomia n'hauria patit d'una manera considerable.

Sortosament no fou així. Sortosament els homes d'aquella hora sapigueren mantenir-se a l'alçada que aquells moments, històrics i decisius, exigien.

I mentre abandonàvem el Parc de la Ciutadella, barrejats entre aquella multitud tota en vibració i disciplinada alhora, en el rostre de la qual s'hi reflexava la satisfacció de l'actitud mantinguda i l'orgull de sentir-se rectament i honrosament conduïda, pensàvem:

On fóra ja el catalanisme en aquestes hores, si en el transcurs de les dates decisives per les quals ha passat, hagués tingut al seu davant uns homes com els d'avui, disposats a vendre cara la dignitat de Catalunya?

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT

Parroco Ferrer, 8

D'ART

Sala Vayreda

Pintures de Manuel Pigem

Certament, les pintures de Manuel Pigem són d'una franquesa i agilitat extraordinària. Al contemplar les seves teles us sentiu amatat de ço que posseeix el paisatge de les nostres comarques gironines, placidesa. A través de les teles de Pigem no hi busqueu ambicions de superar-se amb tècniques més o menys estrafalàries, quan no són sentides per l'artista, sinó una agradable manera de plasmar la seva visió amb aquella honradesa que es fa estimar i que ens recorda amablement la pintura olotina d'En Berga, de vegades, i d'altres la subtilsà extraordinària d'En Vayreda.

Es remarquen, a més que la pintura de Pigem és uniforme, les teles «La font d'En Catulls», «La Cot», «L'estany», i «Bosc de Rimerol», aquesta última d'una grandiositat de concepte que fa recordar les teles dels grans mestres.

Amb les flors es distingeix amb les teles números 14 i 23, amb les quals es ratifica amb un altre aspecte, de la seva visió delicadíssima de les coses.

Es digne d'ésser visitada aquesta exposició i tenir en compte l'interès d'aquest artista en mostrar-nos les seves teles a la «Sala Vayreda» de la nostra ciutat.

J. P.

ESPORTS

FUTBOL

Demà diumenge, dia 15, tindrà lloc al camp de l'Olot F. C. un interessantíssim partit entre el primer equip d'aquest Club local i el primer onze del Sant Hipòlit de Voltregà.

El proper dia 25, l'Olot F. C. es traslladarà a Les Planes, amb motiu de la inauguració del nou terreny de joc d'aquella població. El seu contrincant serà el potent primer equip del C. D. Anglès, contra el qual es disputarà una valuosa copa.

Tots els que vulguin inscriure's com acompanyants, s'els prega ho facin aviat doncs són molts els que han demanat per poder assistir a aquest partit.

Penya Joventut

Demà diumenge, dia 15, el primer equip de la Penya Joventut, d'aquesta ciutat, es traslladarà a la població d'Amer, per tal de jugar un partit amb el primer onze de l'Amer F. C.